

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ເລກທີ 34 /ສປປ

ລັດຖະດໍາລັດ

ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ
ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ

- ອີງຕາມລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໝວດທີ V ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ;
- ອີງຕາມມະຕິຕົກລົງ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 27/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ;
- ອີງຕາມການສະເໜີ ຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ19/ ຄປຈ, ລົງວັນທີ9 ພຶດສະພາ 2003.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ.
- ມາດຕາ 2: ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 30 ພຶດສະພາ 2003
ປະທານປະເທດແຫ່ງ ສປປລາວ
ຄໍາໄຕ ສີພັນດອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 27 /ສພຊ

ມະຕິຕົກລົງ

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການຕົກລົງຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ

ອີງຕາມມາດຕາ 40 ຂໍ້ 2 ຂອງລັດຖະທຳມະນູນ ແລະມາດຕາ 2 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ສະພາ
ແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນການປັບປຸງຂອງກົດ
ໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບປັບປຸງ ໃນກອງປະ
ຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ V, ໃນວາລະປະຊຸມຕອນບ່າຍ ຂອງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ
2003.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1: ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ
ລາວ ສະບັບປັບປຸງ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເປັນເອກະສັນ.
- ມາດຕາ 2: ມະຕິຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003
ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໝານ ວິຍະເກດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 02 / ສພຊ
ວຽງຈັນ, ວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ໝວດທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1(ໃໝ່). ຈຸດປະສົງຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ກຳນົດຫຼັກການ ການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ ແລະລະບອບ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ ແລະການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ມີປະສິດທິພາບ, ຮັບປະກັນການ ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດຮັ່ງມີເຂັ້ມແຂງ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນດີຂຶ້ນ, ເຮັດ ໃຫ້ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບ ແລະຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 2(ໃໝ່). ທີ່ຕັ້ງ ແລະພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນອົງການບໍລິຫານແຫ່ງ ລັດ ຊຶ່ງຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ, ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະປະທານປະເທດ, ມີພາ ລະບົດບາດຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງລັດໃນທຸກດ້ານ: ດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ, ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດ ລ້ອມ, ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 3(ໃໝ່). ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງຕົນ ຕາມຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ບົນພື້ນຖານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ກົດໝາຍ ໂດຍມີພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວເປັນແຖນນຳ ແລະຖືເອົາ

ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມເປັນກຳລັງແຮງ, ນຳໃຊ້ວິທີການສຶກສາອົບຮົມ, ເສດຖະກິດ ແລະບໍລິຫານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 4 (ໃໝ່). ອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານມີອາຍຸການເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ. ໃນກໍລະນີທີ່ລັດຖະບານໝົດອາຍຸການແລ້ວ ແຕ່ສະພາແຫ່ງຊາດຫາກຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮອງເອົາລັດຖະບານຊຸດໃໝ່ນັ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານຊຸດເກົ່າ ສືບຕໍ່ດຳເນີນໜ້າທີ່ຂອງຕົນຕໍ່ໄປ.

ໝວດທີ II

ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 5 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ

ກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ປະກອບດ້ວຍ ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ຊຶ່ງຖືກຮັບຮອງເອົາໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດ ຕາມການສະເໜີຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ການກຳນົດໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງປະເທດໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 6 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານປະກອບດ້ວຍ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ມາດຕາ 7 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ປະຕິບັດລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ລັດຖະບັນຍັດ ແລະ ລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ, ຈັດຕັ້ງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ສຶກສາອົບຮົມສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ; ກຳນົດບັນດາມາດຕະການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;
2. ກຳນົດແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ ແລ້ວນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະ ຮັບຮອງເອົາ;
3. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນເອກະພາບການກໍ່ສ້າງ, ການຂະຫຍາຍພື້ນຖານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເງິນ, ເງິນຕາ, ຮັບປະກັນ ການນຳໃຊ້ຊັບສົມບັດຂອງຊາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປົກປ້ອງຊັບສົມບັດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນບົນພື້ນຖານລັດຖະທຳມະນູນ ແລະກົດໝາຍ;

4. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ ແລະລາຍງານຕໍ່ປະທານປະເທດ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ, ສະເໜີຮ່າງລັດຖະບັນຍັດຕໍ່ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສະເໜີຮ່າງລັດຖະດຳລັດຕໍ່ປະທານປະເທດ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕົກລົງ;
7. ອອກດຳລັດ, ມະຕິຕົກລົງກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ການສ້າງ ແລະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະຊັບພະຍາກອນອື່ນໆ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ;
8. ຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ, ອຳນວຍຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
9. ຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງພົນລະເມືອງຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
10. ເພີ່ມທະວີການປັບປຸງ ແລະກວດກາວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທົ່ວປວງຊົນ ແລະຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ກໍ່ສ້າງກຳລັງປະກອບອາວຸດປະຊາຊົນ, ປະ ຕິບັດຄຳສັ່ງລະດົມພົນ, ກຳນົດມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາປະເທດຊາດ;
11. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການອື່ນໆທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
12. ຕົກລົງສ້າງຕັ້ງ, ຍຸບເລີກ ແລະກຳນົດເຂດແດນຂອງເມືອງ ແລະເທດສະບານຕາມ ການສະເໜີຂອງເຈົ້າແຂວງ ຫລືເຈົ້າຄອງນະຄອນ;
13. ຈັດຕັ້ງດຳເນີນການກວດກາ, ກວດການຂອງລັດ, ຕຳນານການລະເມີດລະບຽບ ກົດໝາຍ, ການສໍ້ລາດບັງຫລວງ ແລະປະກົດການຫຍໍ້ທີ່ອື່ນໆ; ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຫລືຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນຕ່າງໆ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ;
14. ພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຈລະຈາ, ເຊັນສົນທິສັນຍາ ແລະສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ, ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະສັນຍາທີ່ໄດ້ເຊັນກັນແລ້ວ;
15. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ໝວດທີ III ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ມາດຕາ 8(ໃໝ່). ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ເປີດຂຶ້ນເດືອນລະເທື່ອ ໂດຍແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີທີ່ປະທານປະເທດເຂົ້າຮ່ວມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 (ໃຫມ່)ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ກອງປະຊຸມລັດຖະບານຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີສະມາຊິກລັດຖະບານເຂົ້າຮ່ວມ ຢ່າງໜ້ອຍສອງສ່ວນສາມ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ສະມາຊິກລັດຖະບານມີພັນທະ ແລະ ໜ້າທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານທຸກຄັ້ງ. ນອກຈາກນັ້ນ ອາດເຊີນຜູ້ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານ ນັ້ນ ມີສິດປະກອບຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຕໍ່ກອງປະຊຸມ ແຕ່ບໍ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ. ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງບັນຫາ ຫລື ລົງມະຕິ ໂດຍຖືເອົາຕາມສຽງສ່ວນຫລາຍ. ຖ້າຫາກມີສຽງເທົ່າກັນນັ້ນ ສຽງ ຂອງປະທານກອງ ປະຊຸມເປັນອັນຕັດສິນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະຮີບດ່ວນອາດຈະເປີດກອງປະຊຸມສະໄໝວິສາມັນ ກໍໄດ້ ຕາມ ການຕົກລົງຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືຕາມການສະເໜີ ຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ ຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງ ສ່ວນສາມຂອງຈຳນວນສະມາຊິກທັງໝົດ.

ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ລັດຖະບານຍັງຮຽກໂຮມ ເຈົ້າແຂວງ ແລະເຈົ້າ ຄອງນະຄອນ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊຸມນຳປີລະສອງເທື່ອ ເພື່ອກວດກາ ແລະຊີ້ນຳການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງອົງ ການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ກອງປະຊຸມແຕ່ລະຄັ້ງຕ້ອງເຮັດບົດບັນທຶກ ຊຶ່ງເຊັ່ນຍັງຢືນໂດຍປະທານກອງປະຊຸມ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ ສະມາຊິກລັດຖະບານ ແລະພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 9(ໃໝ່). ບັນຫາທີ່ຕ້ອງນຳເຂົ້າກອງປະຊຸມລັດຖະບານ

ບັນຫາທີ່ຕ້ອງນຳເຂົ້າພິຈາລະນາ ແລະຕົກລົງໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານມີດັ່ງນີ້ :

1. ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງລັດ;
2. ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະການດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳປີ;
3. ຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະຮ່າງດຳລັດ;
4. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ, ການກຳນົດເຂດແດນ ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະເຂດພິເສດ ກ່ອນນຳສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະຮັບຮອງ;
5. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນໂດຍກົງກັບ ລັດຖະບານ;
6. ການສ້າງຕັ້ງ, ການຍຸບເລີກ, ການໂຮມ, ການແຍກ ຫລືການກຳນົດເຂດແດນຂອງເມືອງ ແລະເທດສະບານ;

7. ບົດສະຫລຸບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ;
8. ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການພົວພັນຕ່າງປະເທດ;
9. ເນື້ອໃນການເຈລະຈາ, ສົນທິສັນຍາ ແລະສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ;
10. ບົດລາຍງານຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະຕໍ່ປະທານປະເທດ.

ນອກຈາກບັນຫາທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ແລ້ວ ກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ຈະນຳເອົາບັນຫາອື່ນ ທີ່ສຳຄັນ ແລະຈຳເປັນ ມາພິຈາລະນາກໍໄດ້.

ມາດຕາ 10(ໃໝ່). ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ

ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນກອງປະຊຸມສະມາຊິກລັດຖະບານ ໂດຍການຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານຂອງປະທານປະເທດ ຊຶ່ງສາມາດເປີດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ເມື່ອປະເທດຊາດຕົກຢູ່ໃນສະພາວະວິກິດການຮ້າຍແຮງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ໄພທຳມະຊາດ ຫລືໃນສະພາວະສຸກເສີນທາງດ້ານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ IV

ພາລະບົດບາດ, ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ມາດຕາ 11(ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຫົວໜ້າລັດຖະບານ, ຊີ້ນຳ ແລະ ອຳນວຍຄວບຄຸມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງລັດຖະບານ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 12(ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;
2. ຊີ້ນຳ ແລະອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ກວດກາການປະຕິບັດມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ແລະການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການອື່ນໆ ທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ;
3. ສະເໜີແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລື ປົດຕຳແໜ່ງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;
4. ສະເໜີປະທານປະເທດແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ມີອຳນາດເຕັມຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄປປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫລືຮຽກຄືນ;
5. ສະເໜີປະທານປະເທດ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ແລະສະເໜີເລື່ອນຊັ້ນ ຫລືປົດຊັ້ນນາຍພົນຢູ່ໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;

6. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ຫົວໜ້າແລະຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຫົວໜ້າກົມ, ຮອງເຈົ້າແຂວງ, ຮອງເຈົ້າຄອງນະຄອນ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ຫົວໜ້າອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ ແລະ ຕຳແໜ່ງທຽບເທົ່າອື່ນໆ;
7. ເລື່ອນຊັ້ນ ຫລືປົດຊັ້ນພັນເອກຢູ່ໃນກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
8. ອອກດຳລັດ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ ແລະຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ແຜນການຂອງລັດຖະບານ; ອອກດຳລັດ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ທະບວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
9. ລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ໃນເວລາທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ບໍ່ໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ປະທານປະເທດ;
10. ມອບສິດ ແລະໜ້າທີ່ ໃຫ້ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງວ່າການແທນ ໃນເວລາຕິດຂັດ;
11. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະ ລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 13(ໃໝ່). ການແຕ່ງຕັ້ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງ ໂດຍປະທານປະເທດ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ມາດຕາ 14(ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີພາລະບົດບາດເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກນາຍົກລັດຖະມົນຕີໃນການນຳພາ, ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງລັດຖະບານ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ. ເມື່ອນາຍົກລັດຖະມົນຕີຕິດຂັດແມ່ນຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍເປັນຜູ້ວ່າການແທນ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່). ການແຕ່ງຕັ້ງຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງໂດຍປະທານປະເທດ ພາຍຫລັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແລ້ວ.

ໝວດທີ V
ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງໃນໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ, ເປັນຜູ້ປະສານງານ ແລະຄົ້ນຄວ້າສະຫຼຸບສັງລວມບັນຫາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງລັດຖະບານ; ຄົ້ນຄວ້າ ແລະສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະອົງການອື່ນໆທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ປະກອບດ້ວຍຫ້ອງວ່າການສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຄະນະເລຂາທິການລັດຖະບານ, ທະບວງ ແລະອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຊຶ່ງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າ ຫ້ອງວ່າການ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຄະນະເລຂາທິການລັດຖະບານ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າທະບວງ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າກົມ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າພະແນກ ແລະພະນັກງານວິຊາການ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

1. ກະກຽມ, ບັນທຶກ ແລະແຈ້ງຜົນຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານ;
2. ສະຫຼຸບສັງລວມ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ວິໄຈ ບັນຫາຕ່າງໆ ແລະສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອກຳນົດນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ແລະກົນໄກການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ການຕ່າງປະເທດ, ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນແຫ່ງຊາດ ແລະຄວາມສົມດູນ ຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຄຸ້ມຄອງຂົງເຂດວຽກງານຕ່າງໆທີ່ບໍ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ;
5. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະບັນດາອົງການທີ່ສັງກັດສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;

6. ພົວພັນ, ປະສານງານກັບຫ້ອງວ່າການສູນກາງພັກ, ຫ້ອງວ່າການສະພາແຫ່ງຊາດ, ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານປະທານປະເທດ, ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແຂວງ, ນະຄອນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ, ເພື່ອຄວາມເປັນເອກະພາບໃນການອໍານວຍ, ຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງລັດຖະບານ;
7. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີມີ ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້ :

1. ນຳເອົາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
2. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະແຈ້ງການ ແນໃສ່ເພີ່ມທະວີປະສິດທິພາບໃນຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ;
4. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມ ທີ່ຂຶ້ນກັບຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ແລະມີສິດສະເໜີດັດ ແປງ ຫລືຍົກເລີກ ນິຕິກຳຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຫລືຂອງແຂວງ, ນະຄອນ ທີ່ຂັດກັບລະ ບຽບຫລັກການຂອງຂົງເຂດວຽກງານທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ຫລືຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ;
5. ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ເພື່ອປະຕິບັດແຜນການປະຈຳປີ;
6. ສະເໜີຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດຳລັດ ແລະຮ່າງດຳລັດ ກ່ຽວກັບ ຂະແໜງການຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ;
7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕຳແໜ່ງຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າພະແນກຂອງກົມ;
8. ພົວພັນ ຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການ ມອບໝາຍຂອງ ລັດຖະບານ;
9. ລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນ ທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຫລືລັດຖະມົນຕີປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ອາຍຸການຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍປະຈຳສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ມີສິດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ.

ໝວດທີ VI

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ມາດຕາ 23(ໃໝ່). ທີ່ຕັ້ງ ແລະພາລະບົດບາດຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນກົງຈັກຂອງລັດຖະບານ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແລະຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບກົງຈັກຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບດ້ວຍຫ້ອງການກະຊວງ, ຫ້ອງການອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ກົມ, ພະແນກ, ສະຖາບັນ ແລະຫົວໜ່ວຍວິຊາການຕ່າງໆ ຊຶ່ງກຳນົດໂດຍ ດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່). ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ປະກອບມີລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການ ທຽບເທົ່າກະຊວງ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າຫ້ອງການ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ; ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າສະຖາບັນ; ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຂອງຫົວ ໜ່ວຍວິຊາການ ແລະພະນັກງານວິຊາການ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ກະຊວງ ແລະອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ຄົ້ນຄວ້າຮ່າງນະໂຍບາຍ ແລະແຜນຍຸດທະສາດ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ;

2. ຄົ້ນຄ້ວາຫັນເອົານະໂຍບາຍ, ແຜນການ, ມະຕິຕົກລົງຂອງລັດຖະບານມາເປັນ ແຜນການ, ແຜນງານ ແລະໂຄງການລະອຽດຂອງຂະແໜງການຕົນ ພ້ອມທັງຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ສະເໜີປັບປຸງ ຫລືສ້າງຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດໍາລັດ, ຮ່າງດໍາລັດ ຕໍ່ລັດຖະບານ; ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະແຈ້ງການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
4. ຊີ້ນໍາ ແລະຄຸ້ມຄອງຕາມສາຍຕັ້ງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະບຸກຄະລາກອນ ຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
5. ສ້າງບຸກຄະລາກອນໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
6. ພົວພັນວຽກງານກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
7. ກວດກາ ແລະສະຫລຸບສັງລວມ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂະແໜງການຂອງຕົນ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະນາຍົກລັດຖະມົນຕີ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆ ທີ່ລັດຖະບານມອບໝາຍໃຫ້ສະເພາະ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແມ່ນສະມາຊິກລັດຖະບານ, ເປັນຫົວໜ້າຂະແໜງການ, ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່). ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ ແລະຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ນໍາເອົາມະຕິຂອງກອງປະຊຸມລັດຖະບານໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂະແໜງການຂອງຕົນ;
2. ຊີ້ນໍາ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາ ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຂະແໜງການຕົນ;
3. ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະແຈ້ງການແນໃສ່ເພີ່ມທະວີປະສິດທິພາບ ໃນການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຄຸ້ມຄອງຕາມຂະແໜງການ;
4. ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະແຈ້ງການ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂັ້ນລຸ່ມທີ່ຂຶ້ນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ແລະມີສິດສະເໜີ ດັດແປງ, ງົດການປະຕິບັດ, ລົບລ້າງ ຫລືຍົກເລີກນິຕິກຳ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ຫລືຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບຫລັກການຂອງຂະແໜງການຕົນ ຫລືຂັດກັບລະບຽບ ກົດໝາຍ;
5. ວາງມາດຕະການອັນຈຳເປັນ ເພື່ອປະຕິບັດແຜນການປະຈຳປີ;

6. ສະເໜີປັບປຸງ ຫລືສ້າງຮ່າງກົດໝາຍ, ຮ່າງລັດຖະບັນຍັດ, ຮ່າງລັດຖະດໍາລັດ ແລະຮ່າງດໍາລັດ ກ່ຽວກັບຂະແໜງການຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ;
7. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕໍາແໜ່ງຮອງຫົວຫ້ອງການ, ຮອງຫົວໜ້າກົມ; ຫົວໜ້າພະແນກ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກ, ຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າຫົວໜ່ວຍວິຊາການ.
ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫລືປົດຕໍາແໜ່ງຫົວໜ້າ ແລະຮອງຫົວໜ້າພະແນກຂັ້ນແຂວງ, ຫົວໜ້າ ຫ້ອງການຂັ້ນເມືອງຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍມີການສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ;
8. ມອບວຽກງານໃດໜຶ່ງໃຫ້ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ຮັບຜິດຊອບ; ມອບໃຫ້ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການ ທຽບເທົ່າກະຊວງ ທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງວ່າການແທນ ໃນເວລາຕິດຂັດ;
9. ພົວພັນຮ່ວມມື, ເຊັນສັນຍາ ແລະອະນຸສັນຍາກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍ ຂອງລັດຖະບານ;
10. ລາອອກຈາກຕໍາແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລືດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ອື່ນໆຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ ຫລືຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນ ແລະລະບຽບ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່). ພາລະບົດບາດຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີພາລະບົດບາດເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງໃນການນຳພາ, ອຳນວຍຄວບຄຸມວຽກງານລວມຂອງກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ; ຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃດໜຶ່ງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ.

ອາຍຸການຂອງລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ເທົ່າກັບອາຍຸການຂອງລັດຖະບານ.

ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ມີສິດລາອອກຈາກຕໍາແໜ່ງ ເມື່ອເຫັນວ່າຕົນບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ ຍ້ອນເຫດຜົນທາງດ້ານສຸຂະພາບ ຫລື ດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ.

ໝວດທີ VII

ລະບອບວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່). ວິທີເຮັດວຽກຂອງລັດຖະບານ

ລັດຖະບານເຮັດວຽກຕາມຫລັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ໂດຍມີການສົມທົບລະຫວ່າງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງໝູ່ຄະນະ ກັບການຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບຸກຄົນ. ລັດຖະບານຖືເອົາກອງປະຊຸມເປັນຮູບການຕົ້ນຕໍໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 31. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ສະມາຊິກລັດຖະບານຕ້ອງເຄົາລົບພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຂອງກັນ ແລະກັນ, ພ້ອມທັງປະສານສົມທົບກັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີບັນຫາບໍ່ເປັນເອກະພາບ ລະຫວ່າງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ ໃຫ້ນໍາສະເໜີຕໍ່ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເພື່ອພິຈາລະນາແກ້ໄຂ.

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕ່າງປະເທດ ສະມາຊິກລັດຖະບານ ຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນຈາກນາຍົກລັດຖະມົນຕີ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບສະພາແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ມີພັນທະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວປະຈໍາປີຂອງຕົນຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະເໜີຜ່ານແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ການດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາ ແລະຮັບຮອງເອົາ, ອະທິບາຍ ແກ້ຂໍ້ຂ້ອງໃຈ, ຕອບການຊັກຖາມຂອງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານ ຫລືຂອງສະມາຊິກລັດຖະບານທ່ານໃດທ່ານໜຶ່ງ.

ໃນເວລາສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ເປີດກອງປະຊຸມ ລັດຖະບານມີພັນທະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ຕໍ່ຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະສະໜອງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຕາມຄໍາສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ.

ໃນການພົວພັນວຽກງານກັບຕ່າງປະເທດ ຫລືວຽກງານຢູ່ພາຍໃນປະເທດທີ່ສໍາຄັນນັ້ນ ລັດຖະບານ ຈະຕ້ອງຂໍຄວາມເຫັນດີຈາກສະພາແຫ່ງຊາດເສຍກ່ອນ. ໃນການພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ຖ້າຫາກໄດ້ມີການເຊັນສົນທິສັນຍາ ຫລືສັນຍາທີ່ຕ້ອງໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຕາມກົດໝາຍນັ້ນ ລັດຖະບານຕ້ອງນໍາສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ເພື່ອພິຈາລະນາຕົກລົງ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບປະທານປະເທດ

ລັດຖະບານ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ປະທານປະເທດ. ກອງປະຊຸມພິເສດຂອງ ລັດຖະບານ ແມ່ນປະທານປະເທດເປັນຜູ້ຮຽກໂຮມ ແລະເປັນປະທານ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ

ລັດຖະບານປະສານສົມທົບກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ໃນການຕິດຕາມກວດກາການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະສະກັດກັ້ນສິ່ງຫຍໍ້ທໍ້ຕ່າງໆໃນສັງຄົມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈໍາເປັນ ລັດຖະບານອາດຈະເຊີນປະທານສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່). ການພົວພັນກັບແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມີປະສິດທິຜົນ ລັດຖະບານປະສານສົມທົບກັບແນວລາວ ສ້າງຊາດ, ຄະນະຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເພື່ອປຶກສາຫາລື, ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ, ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງດັ່ງກ່າວເຂົ້າຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ, ຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຈ້ງທິດທາງວຽກງານ, ມະຕິກອງປະຊຸມ ຂອງລັດຖະບານ, ສະພາບການຕ່າງໆທີ່ສຳຄັນ, ຕອບຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນກໍອາດຈະເຊີນຜູ້ຕາງໜ້າຂອງແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຂອງລັດຖະບານກໍໄດ້.

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່). ການພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ ຫລື ຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ

ໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ລັດຖະບານ ແລະ ສະມາຊິກລັດຖະບານຕ້ອງຮັບຟັງ ຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງປະຊາຊົນ.

ລັດຖະບານພິຈາລະນາແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກ, ຄຳສະເໜີຂອງປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພະນັກງານ, ລັດຖະກອນ ແລະ ອົງການບໍລິຫານລັດຂັ້ນຕ່າງໆ ບົນພື້ນຖານລະບຽບກົດໝາຍ.

**ໝວດທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

ມາດຕາ 37. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 38(ໃໝ່). ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 01/ 95, ລົງວັນທີ 8 ມີນາ 1995.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ
ສະໜາມ ວິຍະເກດ